

اقدامات پرستاری

- ۱- علائم و نشانه های مربوط به عدم تحمل فعالیت را در بیمار مورد بررسی قرار دهید:
ضعف و خستگی، تنگی نفس فعالیتی، درد قفسه سینه، تعریق یا گیجی
افزایش ریت نبض بیشتر از ۲۰ ضربه در دقیقه نسبت به حالت استراحت
عدم برگشت ریت قلب به میزان پیش از فعالیت در خلال ۳ دقیقه از قطع فعالیت
کاهش فشار خون سیستولیک و یا افزایش قابل توجه فشار دیاستولیک به میزان ۱۰-۱۵ mmHg با فعالیت
- ۲- علائم حیاتی بیمار را کنترل نمایید.
- ۳- بیمار را تشویق به انجام فعالیت همراه با افزایش دوره های استراحت نمایید.
- ۴- مواردیکه باعث ترس و اضطراب می شود را کاهش دهید:
در مورد روشهای مراقبتی و تشخیصی کاملاً توضیح دهید.
اثرات درمانی و عوارض داروهای ضد اضطراب در بیمار را مورد بررسی قرار دهید.
پرسنلی را که مسئول مراقبت از بیمار هستند معرفی کنید.
در مورد زنگ اظهار پرستار توضیح کامل بدهید.
- ۵- مواردیکه موجب افزایش خواب بیمار می شود را به انجام رسانید:
از به خواب رفتن طولانی در روز جلوگیری نمایید.
بیمار را تشویق به روشهای آرام سازی قبل از خواب نمایید.
ترس و اضطراب بیمار را کاهش دهید.
- ۶- وضعیت تغذیه ای بیمار را مورد بررسی قرار دهید.
- ۷- در صورت نیاز به افزایش فعالیت بیمار
فعالیتها را بتدریج زیاد کنید. به بیمار روشهای ذخیره سازی انرژی را آموزش دهید.
- ۸- به بیمار آموزش دهید هر گونه فعالیتی که منجر به درد قفسه سینه، کوتاهی تنفس، گیجی یا خستگی یا ضعف شدید می شود را فوراً قطع نماید.
- ۹- اقداماتی جهت اکسیژناسیون بافتی انجام دهید:
طبق دستور از اکسیژن استفاده نمایید. از بروز عفونت در بیمار جلوگیری نمایید.
به بیمار کمک کنید هر ۱-۲ ساعت تغییر پوزیشن داشته باشد و نفس عمیق و سرفه انجام دهد.
به بیمار کمک کنید هنگام سرفه کردن بنشیند.
اثرات درمانی و عوارض داروهای آنتی آریتمی و... که جهت افزایش برون ده قلبی تجویز می شود را مورد بررسی قرار دهید.
- ۱۰- در صورت نداشتن منع، سر تخت را بالا بیاورید.